

[Statsministeren]

Hvis vi vurderer, hvordan boligejernes rådighedsbeløb har udviklet sig i løbet af 1980'erne – Hvad er rådighedsbeløbet? Det er de penge, man har tilbage efter, at man har betalt boligudgift og skat – så viser det sig, at alle, der havde et hus i begyndelsen af 1980'erne, som havde købt i 1979 eller før, har fået en forbedring i deres rådighedsbeløb på op mod 30 pct. Det skyldes bl.a., at skattereformen medførte en vis generel skattelettelse, som modvirkede den lavere skatteværdi af rentefradraget, og at lejeværdien blev lavere beskattet, med 56 pct. i stedet for op til 72 pct.

Rådighedsbeløbet afhænger af, hvornår man har købt. Har man købt i 1987, 1988 og 1989, er rådighedsbeløbet faldet, ikke meget, men det er faldet med 9–12 pct. Men det er jo også lige præcis over for disse boligejeres svære situation, et flertal – måske alle – i Folketinget nu er enige om at vi skal sætte ind. Det er husene fra de seneste år, som har problemerne.

Jeg beder igen om, at Folketinget erindrer, at lejeboligtagerne også har oplevet stramningerne. Lejeboligerne har oplevet huslejestigninger på i gennemsnit godt 6 pct. om året gennem 1980'erne. Det svarer til ca. 80 pct. over 10-årsperioden. Det er ikke, fordi der er foretaget lovændringer. Det er, fordi især afgifter, ejendomsskatter og driftsudgifter er gået op.

Hvis vi f.eks. tager et LO-ægtepar, som bor i lejebolig, så er deres rådighedsbeløb – altså hvad de har efter husleje og skat – blevet reduceret med op til 15 pct. i 10-års-perioden.

Hvis vi tager deres gode venner, LO-parret, som flyttede i ejerbolig i 1979, så har de haft en stigning i rådighedsbeløbet på op mod 30 pct.

Jeg siger det blot for at understrege, at vist er der ejerfolk, som har problemer nu – og lad os prøve at hjælpe dem – men de fleste af dem er kommet godt igennem 1980'erne. Det er først og fremmest tvangsauktioner og truende tvangsauktioner, vi skal afværge.

Men hvis vi nu gav generelle lempelser for ejerboligerne, ville det blive kolossalt kostbart, og det ville være forkert, fordi mindst 90 pct. af ejerboligerne ikke har økonomiske problemer i forbindelse med ejerskabet. Hovedproblemet er de tvangsauktionstruede; dem skal vi hjælpe.

På længere sigt må det især være en generel opgang i konjunkturerne og forhåbentlig også en reduceret arbejdsløshed, som bliver løsnin-

gen på de nuværende problemer. Også en generel nedsættelse af marginalsatserne i forbindelse med en skattereform tror jeg vil virke i retning af at gøre ejerboligen mere interessant igen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg tror, der er én ting, statsministeren og jeg kan nå til enighed om som en fælles vurdering af denne debat, nemlig at det ikke bliver her i folketingsalen, og at det ikke bliver i dag, vi får en aftale om den fremtidige virkning på rentefradraget i forhold til en kommende skattereform.

Men derudover må jeg erklære mig meget uenig i statsministerens vurdering, og jeg tror, problemet er, hr. statsminister, at manovre i Statsministeriet ikke har brugt særlig mange kræfter på disse ting. Det fremgik i hvert fald af statsministerens besvarelse her, at han ikke har den sammenhæng, som vi har præsenteret et forslag af denne karakter i, som findes i beslutningsforslag nr. B 16, i frisk erindring. Når statsministeren kan spørge: Betyder det her, at vi så ikke kan nedsætte marginalsatserne, så er svaret klart: Det betyder det ikke. Tværtimod betyder det, at vi med ét hug kan nedsætte marginalsatserne markant og få de samfundsmæssige virkninger af en omlægning af vores skattesystem til at fungere fra den første dag, uden at vi får alle disse skadevirkninger.

Når skatteministeren så nævner nogle eksempler på, hvad virkningerne vil være, så er der for det første det at sige, at meget af dette jo løses, hvis statsministeren på samme måde som jeg tror på, at markedskræfterne også virker på boligmarkedet. Hvis man skal hen at optage langfristede boliglån, vil det udmønte sig på forrentningen og dermed også på afkastet. Det er jo ideen i at optage den slags lån, og det er jo i øvrigt ikke muligt bare at gå hen og optage kreditforeningslån.

Måtte jeg, da jeg ikke har mere tid i den korte bemærkning, slutte med at takke statsministeren både for et sagligt oplæg og for mange saglige bemærkninger i besvarelsen.

Jeg håber, at de bliver endnu flere, når statsministeren får studeret lidt mere på substansen, og at han så opfordrer regeringen til, at vi sætter os ned i fællesskab og løser dette problem. Der er behov for klare meldinger til befolkning-